

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 249:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget. (Om folketingsvederlaget, pension m.v.).

Af Svend Jakobsen (S), Knud Østergaard (KF), Poul Brøndsted (V) og Ole Vig Jensen (RV).

(Fremsat 30/4 86. Første behandling 7/5 86. Betænkning 16/5 86).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når jeg tager ordet, er det for at anbefale de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag. Der er tre ændringsforslag; det første omhandler, at folketingsmedlemmer ikke skal have den lønforhøjelse, som ligger i forslaget, de to øvrige ændringsforslag er konsekvenser heraf.

Når jeg gerne vil anbefale ændringsforslagene, er det ud fra det, som socialistisk folkeparti hele tiden har sagt, at vi ikke kan være bekendt at give lønstigninger til os selv på 37 pct. i en tid, hvor arbejdsmarkedet er ude for at måtte leve under nogle overenskomster, som er lovfæstet på 2 pct. Det er komplet uforståeligt.

Jeg skal ikke undlade at sige, at den sidste sag, vi har på dagsordenen i dag, er et forslag om, at man griber ind i dyrtidsreguleringen for tredje gang. Det er en regulering, som ikke mindst kvindelige arbejdere og SiD-folk, der jo som bekendt er lavtlønnede, har stor glæde af, eller i hvert fald mere glæde af end så mange andre.

Motiveringen for, at der her er foreslået lønforhøjelse, er, at vi er sakket agterud. Jeg må sige, at der er altså andre, der er sakket betydelig mere agterud, end folketingsmedlemmerne er; de får altså ved en af sagerne i folketinget den behandling, som de nu får, og så står vi og laver goder for os selv. Det er ikke videre anstændigt, synes vi i SF, og derfor har vi stillet de ændringsforslag, som jeg hermed har anbefalet.

Svend Jakobsen (S):

Ved førstebehandlingen lyttede jeg med stor interesse og også med meget stor tilfredshed til fru Lilli Gyldenkildes ordførertale og ikke mindst til fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger omkring folketingsmedlemmernes vederlags størrelse sat i relation til arbejdets omfang og tidsforbruget. Jeg noterede også med meget stor tilfredshed de bemærkninger, fru Lilli Gyldenkilde gjorde om udviklingen i vederlagets størrelse sat i forhold til udviklingen for en række andre grupperinger i samfundet. Jeg tror, fru Lilli Gyldenkilde nævnte både journalister, typografer og smede. Jeg siger ikke dette for at lægge op til en stor debat; jeg nævner det kun for at sige, at der er en række elementer, man nødvendigvis må lade indgå i overvejelserne. Et af de elementer, der har været vigtigt for forslagsstillerne, er at sikre, at folketingsmedlemmernes vederlag har en sådan størrelse, at ikke stadig flere grupper afskæres fra at kandidere alene på grund af de økonomiske vilkår, der bydes folketingets medlemmer. Jeg skal derfor på forslagsstillerens vegne anbefale, at man stemmer imod de af SF stillede ændringsforslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet tilslutter sig 100 pct. SFs ændringsforslag og skal selvfølgelig også anbefale, at resten af folketinget gør det. Jeg er helt enig i fru Lilli Gyldenkildes udtalelser om, at det er uanstændigt, at folketinget be-